

NORSK LOVTIDEND

NY REKKE FOR 1945

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21	Utgitt 7 november	1945
Innhold.		Side
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Fluberg.....		179
» om do. i Nord-Aurdal		179
» om do. i Kolvereid		179
» om tillegg til § 9 i byggevedtektene for Drammen		180
Prov. anordn. om valg av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønns- menn og rettsvitner		180
» om endr. i prov. anordn. om ugyldigheten av rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen		181
» om endr. i prov. anordn. om tillegg til rusdrikkloven (tida for brennevinsavstemning)		185
Res. om forskrifter for bruk av betegnelsen fløte		185
» om sams sauesanking på østsiden av Randsfjorden i Brandbu ..		186
» om do. på Dyrøya i Øksnes		186

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

26 oktbr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Fluberg herred, Opland fylke, 13 oktober 1945 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Fluberg.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

30 oktbr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Nord-Aurdal herred, Opland fylke, 15 oktober 1945 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Nord-Aurdal.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

31 oktbr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Kolvereid herred, Nord-Trøndelag fylke, 16 oktober 1945 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Kolvereid.

31 oktbr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfesteres med dette vedtak av Drammen formannskap 9 august 1945 om tillegg til § 9 i bygningsvedtektene for Drammen, sålydende:

Boligbygg må ikke oppføres i strøk som ved reguleringsplan eller vedtekt er utlagt til industristrøk. Bygningsrådet kan dog tillate unntak herfra.

1 novbr. **Provisorisk anordning om valg av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

§ 1. Med de unntak som følger av denne anordning, skal forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden fra 1 mai 1946 velges etter domstolslovens regler. Valgene foretas av det nyvalte kommunestyre eller — i tilfelle som nevnt i domstolslovens § 75, annet ledd — av det nyvalte formannskap; jfr. lov om det første kommunevalg etter krigen av 6 juli 1945.

§ 2. Utvalget av lagrettemenn skal som regel bestå av en halv gang til så mange som ved valget i 1937.

Underretning som nevnt i domstolslovens § 70, siste punktum, og § 71, siste punktum, skal gis innen 15 desember 1945.

§ 3. Til grunn for valget av lagrettemenn, domsmenn og rettsvitner legges manntallet for kommunevalget i 1945.

§ 4. Valg av forliksmenn med varamenn skal finne sted så vidt mulig innen utgangen av februar 1946.

Forberedende møte som nevnt i domstolslovens § 74, skal holdes så vidt mulig senest 1 mars 1946.

Valgmøte som nevnt i domstolslovens § 75, skal holdes så vidt mulig senest 1 april 1946.

§ 5. Funksjonstiden for de nåværende forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner utløper 30 april 1946. Justisdepartementet kan fastsette et senere tidspunkt for en kommune hvor nyvalg etter denne anordning ikke har kunnet avsluttes i tide.

§ 6. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 1 november 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

Provisorisk anordning om endring i provisorisk an- 1 novbr.
ordning av 18 desember 1942 om ugyldigheten
av rettshandler m. v. som har sammenheng med
okkupasjonen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

I.

Provisorisk anordning av 18 desember 1942 om ugyldigheten av
rettshandler m. v. som har sammenheng med okkupasjonen skal
lyde så:

§ 1. Formuesrettshandler mellom nordmenn innbyrdes og mel-
lom nordmenn og utlendinger som etter 9 april 1940 er foretatt i det
okkuperte Norge eller i land som hører under fienden eller hans
forbundne eller er okkupert eller kontrollert av dem, kan kjennes
helt eller delvis ugyldige, pålegges omgjort eller endret ved søks-
mål i henhold til denne anordning. Vilkår for at rettshandelen kan
kjennes ugyldig m. v. er at søkeren beviser eller gjør overveiende
sannsynlig at rettshandelen er forårsaket eller påvirket av:

- a) ulovlig tvang av fienden eller hans forbundne eller av myndig-
heter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham,
eller
- b) grunnet frykt for overgrep av fienden eller hans forbundne eller
av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent
av ham, eller
- c) den ekstraordinære tilstand som er skapt gjennom okkupasjonen
av Norge, og at det etter omstendighetene ville være åpenbart
urimelig om rettshandelen ble opprettholdt uforandret.

Avgjørelsen treffes under hensyn til begge parter forhold og
interesser.

Søksmål etter denne paragraf kan ikke reises av stat eller kom-
mune.

Bestemmelsene i denne anordning skal ikke være til hinder for
at rettshandler som omhandlet i første ledd, i tilfelle blir søkt an-
fektet i medhold av de ellers gjeldende regler om ugyldige viljes-
erklæringer.

§ 2. Krav etter § 1 kan bare fremsettes av den som har avgitt
rettshandelen eller i tilfelle hans rettsetterfølgere.

Kravet tapes hvis det ikke blir gjort gjeldende ved søksmål innen
en måned etter at det ble anledning til det og senest 8 mai 1946.
Måned Fristen regnes dog ikke i noe tilfelle fra et tidligere tidspunkt

1 novbr. enn 8 november 1945. Likeledes tapes kravet hvis rette vedkommende etter 8 november 1945 ikke på forespørsel fra den annen part uten ugrunnet opphold sier fra at han vil gjøre det gjeldende.

Mot oversittelse av de frister som er nevnt i denne paragraf gis ikke oppreisning.

§ 3. Søksmål etter § 1 behandles etter reglene for tvistemål.

§ 4. Når vilkårene etter § 1 er til stede, skal retten kjenne rettshandelen ugyldig såfremt den finner at mottakeren før han innrettet seg etter rettshandelen hadde slikt kjennskap til de forhold som er grunnlag for kravet, at han ikke burde ha bygd på rettshandelen. Ellers kan den pålegge rettshandelen omgjort eller endret.

§ 5. Blir en rettshandel kjent ugyldig etter at den helt eller delvis er oppfylt, fastsetter retten etter alminnelige rettsgrunnsetninger hva det fra hver av partene skal ytes.

§ 6. Blir en rettshandel pålagt omgjort etter at den helt eller delvis er oppfylt, fastsettes det ved rettens skjønn hva hver av partene skal yte. Hvor ikke særlige forhold gjør seg gjeldende, skal retten iaktta følgende:

1. Den som har avgitt rettshandelen, skal få tilbake det han har ytet for så vidt det er i behold på mottakerens hånd.
2. Har mottakeren overdratt tingen mot vederlag eller er den tilintetgjort eller forringet under omstendigheter som betinger et erstatningskrav mot tredjemann, kan retten bestemme at rettshandelsgiveren skal tre inn i kravet mot erververen eller vedkommende tredjemann. Har rettshandelsmottakeren helt eller delvis mottatt vederlaget eller erstatningen fra tredjemann, kan retten bestemme at verdien skal overlates til den som krever tilbakeføring, for så vidt den er i behold på mottakerens hånd. Det samme gjelder hvis rettshandelen omfatter en fordring på tredjemann som er blitt oppfylt til mottakeren, eller hvis mottakeren har nytt godt av tingens verdi gjennom pantsettelse eller annen frivillig eller tvungen rettstiftelse. Mottakeren kan kreve at det beløp han skal betale, blir deponert i retten til sikkerhet for det ansvar han kan komme i hvis tingen eller rettigheten av rettshandelsgiveren blir søkt tilbake fra tredjemann eller dennes rett blir kjent uforbindende for rettshandelsgiveren (jfr. § 9). Beløpet utbetales til rettshandelsgiveren når det ved endelig dom godtgjøres at tingen ikke kan søkes tilbake fra tredjemann eller at dennes rett skal opprettholdes, eller når rettshandelsgiveren gir erklæring om at han ikke vil gjøre noe krav gjeldende mot tredjemann.

3. Hvis mottakeren av andre grunner enn nevnt i punkt 2 er ute av stand til å tilbakeføre ytelsen i uforringet stand, er han uten ansvar utover det som følger av punkt 1 med mindre alminnelige rettsregler fører til videregående ansvar. 1 novbr.
 4. Den som har avgitt rettshandelen skal på sin side gi fra seg det vederlag han har mottatt. Kan vederlaget ikke tilbakeføres, trer dets verdi i penger på rettshandelstiden i stedet. Retten kan i den utstrekning den finner det rimelig gjøre omgjøringen betinget av at søkeren betaler motparten godtgjørelse for utbedringer, påkostninger eller andre utgifter på tingen. Hvis mottakeren godtgjør at han på annen måte påføres utgifter ved at han har stolt på rettshandelen, avgjør retten under hensyn til begge parter forhold i hvilken utstrekning han skal kunne kreve dette erstattet.
 5. Retten kan pålegge en part å betale et rimelig vederlag for den nytte han har kunnet gjøre seg av den annen parts ytelse.
 6. Er tingen blitt beheftet på mottakerens hånd, skal det som søkeren skal utrede etter punkt 4 og 5 deponeres i retten i den utstrekning det er nødvendig for å sikre heftelsene. Søkeren kan kreve det deponerte utlevert til seg hvis det ved endelig dom godtgjøres at heftelsene blir opprettholdt overfor ham eller han gir erklæring om at han ikke vil angripe heftelsene.
 7. Søkeren kan ikke kreve omgjøringen gjennomført med mindre han samtidig yter det han er pliktig til etter rettens avgjørelse. Plikter han å yte annet enn penger, kan retten i særlige tilfelle godta at han i stedet stiller sikkerhet.
- § 7. Blir en rettshandel pålagt endret etter at den helt eller delvis er oppfylt, får reglene i § 6 tilsvarende anvendelse så langt de passer.
- § 8. Selv om en rettshandel som blir pålagt omgjort eller endret, ikke er oppfylt fra noen av sidene, kan retten når den finner det rimelig tilkjenne rettshandelsmottakeren godtgjørelse av søkeren for utgifter eller tap som påføres ham ved at han har stolt på rettshandelen.
- § 9. Hvis vilkårene etter § 1 er til stede overfor den opprinnelige rettshandelsmottaker, kan krav på tilbakeføring av ytelsen gjøres gjeldende også mot tredjemann som sitter med tingen såfremt retten finner det rimelig at kravet gjennomføres også overfor besitteren. Under samme vilkår kan panterett eller annen særlig rett i tingen som utledes fra den opprinnelige rettshandelsmottaker eller dennes rettsetterfølgere kjennes uforbindende for søkeren. Søksmål etter denne paragraf må være reist innen de frister som er nevnt i § 2.

1 novbr.

Har tingen ved rettshandel vært gjenstand for rettighetserverv av noen som på ervervstiden var uten kjennskap til de omstendigheter som etter § 1 litra a—c er grunnlaget for tilbakesøkningskravet, kan kravet dog ikke gjøres gjeldende mot ham eller noen som utleder sin rett fra ham, hvis det gjelder:

- a) ihendehaverpapirer,
- b) omsetningsgjeldsbrev, ordrepapirer og aksjer når overdrageren var legitimert til å råde over dokumentene,
- c) fast eiendom når ervervet er tinglyst og overdrageren hadde grunbokshjemmel og
- d) registreringspliktige skip når ervervet er registrert og overdrageren i skipsregisteret var anført som eier.

§ 10. Blir tingen med hjemmel i § 9, første punktum, søkt tilbake fra noen annen enn den opprinnelige rettshandelsmottaker, fastsettes det ved rettens skjønn hva hver av partene skal yte. Hvis ikke særlige forhold gjør seg gjeldende skal reglene i § 6 gis tilsvarende anvendelse så langt de passer. Er det foretatt deponering i henhold til § 6, punkt 2 fjerde punktum, kan den som må gi fra seg tingen, kreve det deponerte beløp utbetalt til seg i den utstrekning han godtgjør å ha et regresskrav mot den opprinnelige rettshandelsmottaker.

Blir en panterett eller annen særlig rett i tingen kjent uforbindende etter § 9, annet punktum, får rettighetshaveren tilsvarende sikkerhet i det som søkeren blir pålagt å yte til den som sitter med tingen, jfr. § 6, punkt 6. Er det foretatt deponering i henhold til § 6, punkt 2, fjerde punktum, får regelen i nærværende paragrafs første ledds annet punktum tilsvarende anvendelse.

§ 11. Er en fordring blitt overdratt ved rettshandel som går inn under § 1 og skyldneren ved eller etter forfall har oppfylt overfor erververen eller noen som utleder sin rett fra ham, er han fri for sin forpliktelse, dersom det ikke med rimelighet kunne forlanges at han skulle motsette seg oppfyllelseskravet.

§ 12. Avhendelse eller beheftelse av fast gods, løsøre og fordringer tilhørende staten, norske kommuner eller offentlige innretninger som etter 9 april 1940 er foretatt av okkupasjonsmakten eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av denne, er ugyldig og medfører ingen rettsvirkning med mindre annet følger av særskilte regler utferdiget av Kongen eller den han bemyndiger. Nærmere regler om rettergangsmåten i saker om tilbakesøking, om godtroende besitters regress, om hel eller delvis godtgjørelse for utbedringer og påkostninger samt om unntak fra bestemmelsene i denne paragraf når særlige grunner gjør det rimelig,

kan gis av Kongen eller den han bemyndiger. Hvilke innretninger er 1 novbr.
å anse som offentlige i forhold til reglene i denne paragraf, fastsettes
i tvilstilfelle av Kongen eller den han bemyndiger.

II.

Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 1 november 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

Provisorisk anordning om endring i provisorisk an- 1 novbr.
ordning av 10 august 1945 om tillegg til rus-
drikkloven av 5 april 1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

§ 1. Avholdelsen av brennevinsavstemningene 10 desember 1945
utsettes til 28 januar 1946 og fristen for kunngjøringen av avstem-
ningen forlenges til 31 desember 1945.

§ 2. De nåværende bevillinger til salg og skjenking av brenne-
vin gis forlenget gyldighet til 15 mars 1946. Resultatet av avstem-
ningene får virkning fra denne dag.

§ 3. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 1 november 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

Kongelig resolusjon om forskrifter for bruk av be- 1 novbr.
tegnelsen fløte.

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med land-
bruksvarer m. m. bestemmes:

§ 1. Det er forbudt å utby til salg eller omsette en vare under
betegnelsen fløte når varen ikke utelukkende er innvunnet av melk
og ikke har fettinnhold og egenskaper for øvrig som fyller de krav
lovgivningen til enhver tid bestemmer. Det er også forbudt å utby
til salg eller omsette en vare under betegnelse hvor ordet fløte fore-
kommer i ordforbindelse med mindre varen inneholder fløte og be-

1 novbr: tegnelsen sedvanemessig er brukt som betegnelse for vedkommende vare. Om en bruk skal anses som sedvanemessig avgjøres endelig av Landbruksdepartementet.

§ 2. Ved enhver art avertering, reklamering og merking av en vare som omfattes av forbudet i § 1 er det forbudt å bruke ordet fløte eller ordforbindelser som inneholder ordet fløte. Heller ikke må det nyttes bilder eller sammenligninger som hentyder til at varen er fløte eller inneholder fløte.

§ 3. Foranstående bestemmelser skal også gjelde varemerker som er registrert før disse forskrifter trer i kraft.

§ 4. Overtredelse av disse forskrifter straffes som bestemt i § 4 i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932.

1 novbr: **Kongelig resolusjon.**

I medhold av §§ 65—66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere endringer, pålegges enhver interessert i forhold til den nytte han har av tiltaket, å bidra til samsauesanking på østsiden av Randsfjorden i Brandbu herred, Oppland fylke.

Feltets grenser er følgende: Mot vest til Randsfjorden og for øvrig følges herredsgrensene.

1 novbr: **Kongelig resolusjon.**

I medhold av §§ 65—66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere endringer, pålegges enhver interessert i forhold til den nytte han har av tiltaket, å bidra til samsauesanking på Dyrøya i Øksnes herred, Nordland fylke. Tiltaket omfatter alle beitestrekninger på øya.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.